

A csodálatos halszaporítás után vagyunk, az Eucharisztia alapítása előtt. Jézus a földi életen túlra mutat, az örök életre. Az embernek fel kell fognia, meg kell értenie, miről beszél a Megváltó.

A tanítványokat érthetően lenyűgözi a kenyér- és halszaporítás. Ezen gondolkodnak, erről kérdezik a Mestert. Jézus mindezeknél sokkal jelentősebb dolgot ad minden kor emberének. Az élet kenyereként az örök életet adja mindazoknak, akik hozzá jönnek. Ő az örök élet kenyere. Egyszerre egyértelmű, és nehéz felfogni, hogy ez mit is jelent.

Shakespeare 75. szonettje szinte válaszol erre „Az vagy nekem, mi testnek a kenyér...” Aki volt valaha szerelmes, érti e szavakat. Ugyanakkor Isten iránti „szerelmes” lelki állapotban e szonett meghatóan emelkedett imaként is értelmezhető. Shakespeare mintha válaszolna „koldusszegény királyi gazdagon részeg vagyok és mégis szomjazom”, „*aki bennem hisz, nem szomjazik soha*”.

Szomjazhatunk egy szerelmes pillantásért és Isten pillantásáért, hogy lásson minket, figyeljen ránk. Szomjazhatunk az igazság megismeréséért, Isten megismeréséért. Ez vezet az örök életre.

Jézus az a kenyér, akivel soha sem fogunk megéhezni és szomjazni sem. „*Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd eltelvek vele*”. Ezért is kell kérnünk a mindennapi kenyereinket, hogy megadja az Úr. Azért, hogy ne csak éhezünk és szomjazunk az igazságot, hanem, hogy tudjuk is, mi az. A tudás legalább olyan fontos, mint a hit. Jézus ezt tudja nekünk biztosítani. Tudást és hitet. Azonban ezek megszerzése nem könnyű.

Hányszor fordul elő, hogy az ember szeme előtt ott van valami vagy valaki, és még sem veszi észre? Hányszor van olyan, hogy lát, és mégsem hisz? „Láss ne csak nézz!” Halld meg, ne csak fülelj! A Teremtő benne van a természettudományokban, a művészetekben, a másik emberben, mégis mennyire tombol az ateizmus, mert hiába nézi az ember a másikat, ha pont csak az Istent nem képes vagy rosszabb esetben nem akarja meglátni.

Hiszem, ha látom. Látom, ha hiszem.

„*Aki hozzám jön, nem taszítom el.*” Ezért kell elindulni Jézus felé, még akkor is, ha az út nem könnyű. Jónak lenni sokszor nehéz, főleg, ha a másik ingerült, feszült, dühös és pont nekünk kell vele türelmesnek lenni, megértőnek lenni és esetleg segíteni neki. Ez jézusi út. Kiállni másokért, kiállni a jóért. Így tudunk Jézushoz menni.

Ugyanakkor ebben a mondatban van egy nagyon fontos örömhír. Jézus soha senkit nem küld el! Az lehet, hogy az ember fordul el tőle, nem hallgat, vagy nem figyel rá. De olyan nincs, hogy Jézus zavarná el az embert, mint adott esetben az Egyház tenné, vagy tette. Például válasra nincs feloldozás, a gyilkosságra kellő megbánás esetén igen.

Jézusnál nincs kiátkozás, nincs elzavarás, nincs bosszú! Az isteni szeretet olyan, hogy bármikor lehet hozzá fordulni. Lehet Neki kérdéseket feltenni és akkor jönnek majd a válaszok... A régiek tudták ezt. Ismert szófordulat volt az érvelés nyomatékaént használt „az Isten szerelmére”. Kapcsolódjunk az Ő szerelmére és viszonzuk azt!

Talán könnyebb volt Jézus korabeli tanítványainak. Látták és hallották Őt. Mit jelent a mi életünkben a Megváltó látása? Hitből fakadó a mi Jézust látásunk. Mondhatjuk belátásnak, mely értelmi és lelki funkció. Belátjuk, hogy Ő az igazság és az élet. Így azt is tudhatjuk, hogy a Mennyei Atya küldött Hozzá. Jézus az Atya akarata szerint vállalta anno a földi életet. Atyánk meg akarja menteni minden földi korok emberét. Talán fel se fogjuk, amit Jézus kínál nekünk. A hit kötelez minket arra, hogy megismerjük Jézus tanításait, hogy éljük az így felismert igazságait. Jézus a Mennyei Atya üzenetét, szándékait ismertette meg velünk. Itt az ideje, hogy éljük az evangéliumokban megismert igazságokat, feladatokat!

Tudhatjuk, hogy életünket és lelkünket Jézus táplálja és élteni a földi létezésben, ha kérjük Tőle. Nem hagy elveszni, feltámaszt minket az utolsó napon. Mit jelent az utolsó nap? Itt még nem tudhatjuk tisztán, de az biztos, hogy biztatást jelent. Nem hagy elveszni minket!

Evilági létezésünk utolsó napján az örök életre támaszt fel minket Jézus. Érdemes életünk kihívásait az evangéliumokban megismert igazságok szerint élni. Fontos, hogy jobb kapcsolatban legyünk Krisztus Urunkkal.

Lombos Ida, Budapest